

عنوان مقاله:

ارتباط سبک های فرزندپروری و خطرپذیری در نوجوانان در خانواده های تک فرزند شهر قزوین

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره، تعلیم و تربیت (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

طاهره عطائی - دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره در مامایی، کمیته تحقیقات دانشگاه علوم پزشکی قزوین

نضال آژ - استادیار، گروه مامایی دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین

رضا ضیغمی - استادیار، گروه روانپرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین

مریم مافی - کارشناس ارشد آمار، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین

خلاصه مقاله:

مقدمه: علل خطرپذیری در نوجوانان به چهار عامل شناختی، هیجانی، اجتماعی - محیطی و خانوادگی تقسیم میشود. ساختار، ترکیب، اندازه خانواده و شیوه های فرزندپروری بر توسعه تواناییهای خلاقانه، انتقال ارزشهای فرهنگی، اجتماعی و میزان خطرپذیری نوجوانان موثر هستند. ارزیابی گرایش به رفتارهای پرخطر براساس شیوه های تعامل با فرزندان در خانواده تک فرزند هدف این مطالعه می باشد. متدولوژی: این تحقیق یک مطالعه توصیفی تحلیلی است، جامعه پژوهش نوجوانان تک فرزند و یکی از والدین هستند که جهت دریافت مراقبت به مراکز سلامت شهر قزوین مراجعه کردند، نمونه گیری بصورت سرشماری بود، ابزار گردآوری داده ها پرسشنامه خطرپذیری نوجوانان که توسط نوجوانان و شیوه فرزندپروری بامریند که توسط یکی از والدین تکمیل میشد. محل تکمیل پرسشنامه های مراکز سلامت شهر قزوین و نمونه گیری در فاصله اسفند ۹۶ لغایت شهریور ۱۳۹۷ انجام شد. از نرم افزار spss ورژن ۲۴ برای آنالیز داده ها استفاده شد. نتایج: ۱۱۷ نوجوان ۱۳-۱۹ ساله به همراه یکی از والدین در این مطالعه شرکت کردند، اغلب مادران، خانه دار ((۶۲٪) و پدران کارمند یا دارای شغل آزاد (۷۶٪) بودند. سبک فرزندپروری غالب والدین مقتدرانه (۹۳٪) بود و اغلب نمونه ها (۷۸٪) دارای میزان خطرپذیری کم بودند، میانگین امتیاز خطرپذیری نوجوانان $61/29 \pm 23/3$ بیشترین خطرپذیری در رفتار پرخطر رانندگی ((۸۳/۱۲) بود. میزان خطرپذیری با شیوه مقتدرانه همبستگی منفی ($r = -0.20$, $p = 0.028$) داشت ولی با شیوه آزادگذاری همبستگی مستقیم و معنا داری داشت ($r = 0.20$, $p = 0.02$) نتایج گیری: شیوه فرزندپروری مقتدرانه در خانواده های تک فرزند یک جریان غالب بوده که توجیه کننده روابط صمیمانه و منطقی والدین و فرزندان و کاهش میزان خطرپذیری نوجوانان میباشد. لذا پیشنهاد میشود والدین بهجای کاهش اندازه خانواده، بر افزایش ارتباطات با نوجوانان خود متمرکز شوند.

کلمات کلیدی:

خانواده تک فرزند، خطرپذیری، شیوه فرزندپروری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1197347>

